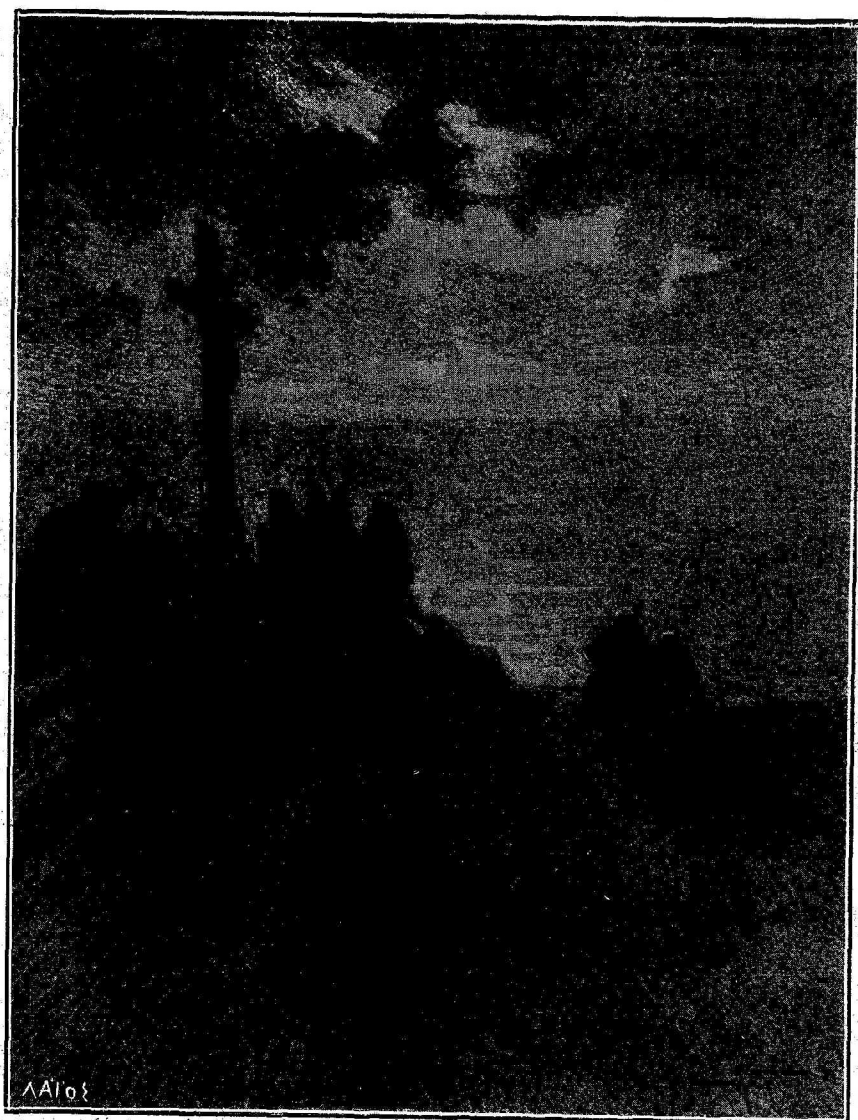

L. MINCHET

AVE MARIA .

παρακαλούσανε και πάλιν την Παναγία... «Ave Maria plena di gracie...» και εσκορπίζετο η προ-
σευχή επάνω στα κύματα και θάρρεϊς σπάνανε
επάνω στις πέτρες με ολιγωτέρα καίαν και αι
γυναίκες το ήσθάνοντο και παρακαλούσανε ακόμη
με όλη τους την καρδιά ως που αι εύχες συνε-
κίνησαν τα κύματα, και ο ουρανός ήσύχασε, αι
βροντές πύσανε να κάμουν την φύσιν να τρέμη...
και ύστερα από μια «Ave Maria» πειό καρδιακή
ακόμη, αι γυναίκες είδαν εκεί κάτω στον ορί-
ζοντα ένα ασήμαντο φώς... σαν άστρο... και άνα-
στενάξαν με χαρά και σφίξαν τα παιδιά τους
με πειό μεγάλη αγάπη στο στήθος και το φώς
μεγάλωνε και πλησίαζε και εφαινότο τώρα αι

βαρκοῦλες με τα πανιά τους, γίνεται η Σελήνη...
βγήκε απ' ένα μεγάλο σύννεφο μαῦρο, που χά-
θηκε τώρα, να συμπληρώση την γαλήνην της
φύσεως και αι βαρκοῦλες φθάσανε. Οί ψαράδες
αγκάλιασαν τες γυναίκες και τα παιδιά τους...
και όλοι μαζί χωρίς άλλην λέξιν γονάτισαν γύρω
στον Σταυρό... και η τελευταία «Ave Maria» εστό-
λισε την άπτερη ευμορφία της νυκτός...

Ύστερα από μίαν ώραν οί ψαράδες τρώγανε,
πίνανε, κτύπησαν τα ποτήρια τους. Τα μικρά γε-
λούσαν. μα αι μητέρες όμως... μέσα στη ψυχή
τους ευχαριστούσανε ακόμη την Παναγία.

Παρίσιοι.

ΕΛΠΙΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

